

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► B

► M6 RÅDETS DIREKTIV

av den 29 januari 1985

om finansieringen av de veterinära besiktningar och kontroller som anges i direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG, 90/675/EEG och 91/496/EEG

(ändrat och kodifierat)

(85/73/EEG) ◀

(EGT L 32, 5.2.1985, s. 14)

Ändrat genom:

	Officiella tidningen		
	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Rådets direktiv 88/409/EEG av den 15 juni 1988	L 194	28	22.7.1988
► <u>M2</u> Rådets direktiv 93/118/EG av den 22 december 1993	L 340	15	31.12.1993
► <u>M3</u> Rådets direktiv 94/64/EG av den 14 december 1994	L 368	8	31.12.1994
► <u>M4</u> Rådets direktiv 95/24/EG av den 22 juni 1995	L 243	14	11.10.1995
► <u>M5</u> Rådets direktiv 96/17/EG av den 19 mars 1996	L 78	30	28.3.1996
► <u>M6</u> Rådets direktiv 96/43/EG av den 26 juni 1996	L 162	1	1.7.1996
► <u>M7</u> Rådets direktiv 97/79/EG av den 18 december 1997	L 24	31	30.1.1998

Anm.: I denna konsoliderade utgåva förekommer hänvisningar till den europeiska omräkningsenheten och/eller ecun. Från och med den 1 januari 1999 skall båda benämningarna förstås som hänvisningar till euron — rådets förordning (EEG) nr 3308/80 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1103/97 (EGT L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B
▼M6

RÅDETS DIREKTIV

av den 29 januari 1985

om finansieringen av de veterinära besiktningar och kontroller som anges i direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG, 90/675/EEG och 91/496/EEG

(ändrat och kodifierat)

(85/73/EEG)

▼B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I syfte att göra hälsoskyddsåtgärderna enhetliga för konsumenterna fastställs bestämmelser i direktiv 64/433/EEG ⁽⁴⁾, senast ändrat genom direktiv 83/90/EEG ⁽⁵⁾ om hygienundersökningar och kontroller av färskt kött som kan komma att införas i handeln inom gemenskapen.

För att skydda människors och djurs hälsa inom gemenskapen har man i direktiv 72/462/EEG ⁽⁶⁾, senast ändrat genom direktiv 83/91/EEG ⁽⁷⁾, fastställt att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall utföra hygienundersökningar vid import av färskt kött och att veterinära experter från medlemsstaterna och kommissionen skall genomföra inspektioner inom det exporterande tredje landet.

Bestämmelserna i direktiv 64/433/EEG omfattar endast färskt kött som kan komma att föras i handel inom gemenskapen. Medlemsstaternas myndigheter har dock infört nationella kontroller av färskt kött som enbart är avsett för den nationella marknaden.

Rådets direktiv 71/118/EEG ⁽⁸⁾, senast ändrat genom direktiv 84/642/EEG ⁽⁹⁾ föreskriver att hälsoundersökningar och kontroller skall ske av färskt fjäderfäkött.

I samband med dessa hälsoundersökningar och kontroller debiteras avgifter som för närvarande finansieras på olika sätt i de skilda medlemsstaterna. Dessa skillnader kan påverka de konkurrensvillkor som råder för produkter som till största delen omfattas av en gemensam marknadsordning.

För att undanröja sådana skillnader bör harmoniserade regler fastställas för finansieringen av dessa hygienundersökningar och kontroller.

Med hänsyn till nationella förvaltnings- och finansieringsbestämmelser och -förfaranden bör en ytterligare frist på två år beviljas för att göra det möjligt för Grekland att införa det nödvändiga systemet för att ta ut avgifter i samband med undersökningar och kontroller.

⁽¹⁾ EGT nr C 168, 28.6.1984, s. 4, EGT nr C 97, 29.4.1981, s. 12 och EGT nr C 162, 22.6.1984, s. 10.

⁽²⁾ EGT nr C 87, 5.4.1982, s. 116 och yttrande avgivet den 17 januari 1985.

⁽³⁾ EGT nr C 307, 19.11.1984, s. 1 och yttrande avgivet den 12 december 1984.

⁽⁴⁾ EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁵⁾ EGT nr L 59, 5.3.1983, s. 10.

⁽⁶⁾ EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT nr L 59, 5.3.1983, s. 34.

⁽⁸⁾ EGT nr L 55, 8.3.1971, s. 23.

⁽⁹⁾ EGT nr L 339, 27.12.1984, s. 26.

▼ **B**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼ **M6***Artikel 1*

Medlemsstaterna skall i enlighet med de föreskrifter som anges i bilaga A se till att ta ut en gemenskapsavgift för de kostnader som besiktningar och kontroller av produkter som anges i ovan nämnda bilaga medför, inbegripet dem som är avsedda att säkerställa skydd för djur i slakterier, i enlighet med kraven i direktiv 93/119/EEG.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall i enlighet med de föreskrifter som meddelas i bilaga B se till att ta ut en gemenskapsavgift för de kostnader som orsakas av besiktningar och kontroller enligt direktiv 96/23/EEG⁽¹⁾.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall i enlighet med de föreskrifter som anges i bilaga C se till att ta ut en gemenskapsavgift för de kostnader som orsakas av besiktningar och kontroller av de levande djur som anges i den nämnda bilagan.

Artikel 4

1. I avvaktan på att de bestämmelser som skall reglera gemenskapsavgifterna antas skall medlemsstaterna se till att säkerställa finansieringen av de besiktningar och kontroller som inte omfattas av artiklarna 1, 2 och 3.
2. För att uppnå de mål som anges i punkt 1 får medlemsstaterna ta ut nationella avgifter, med iakttagande av de principer som bestämts för gemenskapsavgifter.

Artikel 5

1. Gemenskapsavgifterna skall bestämmas så att de täcker de utgifter som den behöriga myndigheten har i fråga om

- löner och sociala kostnader för besiktningseenheten,
- administrativa kostnader i samband med genomförandet av besiktningar och kontroller; till detta kan hänföras nödvändiga kostnader för fortbildning av inspektörer,

för att genomföra de besiktningar och kontroller som anges i artiklarna 1, 2 och 3.

2. Varje direkt eller indirekt återbetalning av den avgift som anges i detta direktiv är förbjuden. Om en medlemsstat eventuellt tillämpar ett genomsnittligt schablonbelopp som anges i bilagorna A, B eller C, skall detta dock inte anses som en indirekt återbetalning när enskilda fall granskas.

3. Medlemsstaterna får ta ut ett högre belopp än gemenskapsavgiften under förutsättning att det totala belopp som varje medlemsstat tar ut inte överstiger de faktiska kostnaderna för besiktningen.

4. Utan att det påverkar valet av den myndighet som har rätt att ta ut gemenskapsavgifterna skall dessa gemenskapsavgifter ersätta varje annan skatt eller hygienavgift som medlemsstaternas nationella, regionala eller kommunala myndigheter tar ut för de besiktningar och kontroller som avses i artiklarna 1, 2 och 3 för certifiering av dessa.

Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas möjligheter att ta ut en avgift för bekämpning av epizootier och enzootiska sjukdomar.

⁽¹⁾ EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 10.

▼ M6*Artikel 6*

1. Medlemsstaterna skall regelbundet underrätta kommissionen
 - om fördelningen och användningen av gemenskapsavgifterna; de skall kunna styrka sina beräkningsmetoder,
 - om de omräkningskurser som har använts för varje år i enlighet med artikel 7,
 - den eller de platser där gemenskapsavgifter tas ut, med nödvändig motivering.
2. Inom ramen för de kontroller på plats som kommissionen ansvarar för kan denna, i samarbete med de behöriga nationella myndigheterna, kontrollera hur bestämmelserna i det här direktivet faktiskt tillämpas.
3. När en medlemsstat finner att kontrollerna i en annan medlemsstat utförs på ett sådant sätt att de avgifter som fastställs i det här direktivet inte, eller inte i tillräckligt hög grad, täcker kostnaderna, skall den använda sig av relevanta bestämmelser i direktiv 89/608/EEG, särskilt artiklarna 10 och 11.

Artikel 7

1. Den kurs som skall användas för omräkning till nationell valuta av de belopp som i detta direktiv anges i ecu skall vara den som varje år, den första arbetsdagen i september, offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-serien.
Denna kurs skall tillämpas från och med den 1 januari nästföljande år.
2. Med undantag från punkt 1
 - skall medlemsstaterna för 1994 använda den omräkningskurs som gällde den 1 september 1992,
 - skall medlemsstaterna för åren 1995 till 1998 använda medeltalet av de omräkningskurser som offentliggjordes enligt punkt 1 för de tre senaste åren.

Artikel 8

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen göra ändringar i bilagorna till detta direktiv, bland annat för att ange schablonbeloppen för gemenskapsavgifterna, ange genomförandebestämmelser, samt undantagsbestämmelser för dessa.

Artikel 9

1. Helleniska republiken får avvika från principerna i detta direktiv när kostnaderna för uttagande av avgifter i avlägset belägna regioner av geografiska skäl överstiger behållningen av avgiften.
De grekiska myndigheterna skall underrätta kommissionen om den territoriella utsträckningen av de beviljade undantagsbestämmelserna.
Denna underrättelse skall åtföljas av nödvändig motivering.
2. När det gäller andra mycket avlägset belägna regioner kan andra medlemsstater medges samma undantag i enlighet med det förfarande som anges i artikel 18 direktiv 89/662/EEG.

▼M6

BILAGA A

KAPITEL I

Avgifter för kött som omfattas av direktiven 64/433/EEG, 71/118/EEG, 91/495/EEG och 92/45/EEG

Den avgift som avses i artikel 1 skall fastställas i enlighet med artikel 5.1 på följande sätt:

1. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar punkterna 4 och 5, ta ut följande schablonbelopp för att täcka kostnaderna för besiktning i samband med slakt:

a) Nötkött:

- vuxna nötkreatur: 4,5 ecu per djur,
- unga nötkreatur: 2,5 ecu per djur,

b) Hovdjur/hästdjur: 4,4 ecu per djur.

c) Fläskkött: djur med en slaktvikt som

- understiger 25 kg: 0,5 ecu per djur,
- överstiger eller är lika med 25 kg: 1,30 ecu per djur.

d) Får- eller getkött: djur med en slaktvikt som

- understiger 12 kg: 0,175 ecu per djur,
- som ligger mellan 12 och 18 kg: 0,35 ecu per djur,
- överstiger eller är lika med 18 kg: 0,5 ecu per djur.

e) Kött av fjäderfä:

i) antingen som ett schablonbelopp av följande storlek:

- slakthöns och slaktkycklingar, andra unga fjäderfän för gödning med en vikt som understiger 2 kg, samt utslaktningshöns: 0,01 ecu per djur,
- andra unga fjäderfän för gödning med en slaktvikt som överstiger eller är lika med 2 kg: 0,02 ecu per djur,
- övriga vuxna, större fjäderfän på över 5 kg: 0,04 ecu per djur,

ii) eller, om en medlemsstat beslutar att inte skilja mellan de olika kategorierna enligt punkt i, med 0,03 ecu per fjäderfä.

f) Kaninkött eller kött av vilt:

- för kaniner och vilt anges schablonbeloppen under e,
- för följande landdäggdjur:
 - vildsvin: samma belopp som under c, höjda om dessa belopp till följd av kostnaderna för den trikinoskopiska undersökning som avses i direktiv 92/45/EEG är otillräckliga,
 - idisslare: samma belopp som under d.

2. Kontroller och besiktningar i samband med styckningen som bland annat avses i artikel 3.1 b i direktiv 64/133/EEG och i artikel 3.1. b i direktiv 71/118/EEG skall täckas

a) antingen med ett tillägg av ett schablonbelopp på 3 ecu per ton kött som kommer in i en styckningsanläggning. Detta belopp skall läggas till de belopp som anges i punkt 1,

b) eller genom uttagande av de faktiska besiktningkostnaderna per timme.

När styckningen har utförts i den anläggning från vilken köttet har kommit skall det belopp som anges i stycke 1 minskas med upp till 55 %.

Den medlemsstat som väljer systemet med faktiskt presterad timme skall kunna bevisa för kommissionen att det uttagande av avgift som anges under a inte täcker de faktiska kostnaderna.

3. Medlemsstaterna skall ta ut ett belopp som motsvarar den faktiska kostnad som krävs för att kontrollera och besiktiga det kött som är under lagring, i enlighet med bland annat artikel 3.1 d i direktiv 64/433/EEG och artikel 3.1 c i direktiv 71/118/EEG.

Tillämpningsföreskrifterna för denna punkt kan fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 16 i direktiv 64/433/EEG eller artikel 21 i direktiv 71/118/EEG, bland annat för att avgöra frågan om interventionskött och kött som lagras under kort tid i flera olika lager.

4. Medlemsstaterna får, för att täcka de högsta kostnaderna,

a) höja de schablonbelopp som anges i punkterna 1 och 2 a för en viss anläggning.

▼ **M6**

De villkor som i detta avseende skall uppfyllas kan, förutom de villkor som anges i punkt 5 a, vara följande:

- Ökade kostnader för besiktning till följd av de stora skillnaderna mellan slaktdjuret när det gäller ålder, storlek, vikt och hälsotillstånd.
- En förlängning av väntetiden och annan spilltid för besiktningsspersonalen till följd av anläggningens otillräckliga placering av djurleveranserna och till följd av tekniska svårigheter, till exempel i omoderna anläggningar.
- Återkommande förseningar vid slaktningen, till exempel när det inte finns tillräckligt med personal, vilket leder till ett minskat utnyttjande av besiktningsspersonalen.
- Ökade kostnader till följd av särskilda transporttider.
- Tidsförluster till följd av återkommande ändringar av slakttiderna som besiktningsspersonalen inte har något inflytande över.
- Återkommande avbrott i siktningssprocessen till följd av nödvändig rengöring och desinfektion.
- Besiktning av djur som på ägarens begäran slaktas på tider utanför normala slakttider.

Hur mycket det centrala schablonbeloppet för avgiften skall ökas beror på de kostnader som skall täckas.

b) eller ta ut en avgift som täcker de faktiska kostnaderna.

5. De medlemsstater där lönekostnaderna, anläggningsstrukturen och kontakterna mellan veterinärer och inspektörer avviker från det genomsnitt i gemenskapen som används för beräkning av de schablonbelopp som bestäms i punkterna 1 och 2 a, får avvika från dessa bestämmelser och minska beloppet till de faktiska besiktningsskostnaderna

a) generellt, när skillnaderna mellan levnadskostnaderna och lönekostnaderna är särskilt stora,

b) för en viss anläggning, när följande villkor är uppfyllda:

- Det dagliga lägsta antalet slaktningar skall göra det möjligt att planera ett utnyttjande av en lämplig personalstyrka för besiktningen.
- Antalet slaktade djur skall vara konstant, så att det är möjligt att genom en planering av djurleveranserna utnyttja besiktningsspersonalen på ett rationellt sätt.
- Anläggningen skall ha en fast organisation och planering och slaktningen bör utföras snabbt, så att det är möjligt att utnyttja besiktningsspersonalen optimalt.
- Det får inte finnas någon väntetid eller någon annan spilltid för besiktningsspersonalen.
- Största möjliga likformighet mellan slaktdjuret när det gäller ålder, storlek, vikt och hälsa skall garanteras.

Tillämpningen av dessa undantag får inte i något fall leda till en sänkning på mer än 55 % av de belopp som anges i punkterna 1 och 2 a.

6. a) De avgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 skall beroende på vad som planeras tas ut från slakteriet, från styckningsanläggningen och från kylhuset. De skall debiteras den driftansvarige eller ägaren som bedriver ovan nämnda verksamhet med möjlighet för de senare att lägga över den avgift som tas ut för den ifrågavarande åtgärden på den fysiska eller juridiska person för vilken åtgärden utförs. I de fall då hygienbesiktningen av levande fjäderfän utförs vid den ursprungliga anläggningen i enlighet med direktiv 71/118/EEG kan ett belopp på upp till 20 % av de schablonbelopp som fastställs i punkt 1 tas ut vid den ursprungliga anläggningen.

b) När det gäller anläggningar som utför flera åtgärder och produktionskedjor som omfattar flera åtgärder kan medlemsstaterna, trots vad som sägs om platsen för uttagandet av avgift i punkt a första meningen, vid ett och samma tillfälle och på en och samma plats ta ut ett totalbelopp som omfattar de olika beloppen.

c) Om den avgift som tagits ut från slakteriet täcker samtliga besiktningsskostnader som anges i punkt a skall medlemsstaten inte ta ut någon avgift från styckningsanläggningen och kylhuset.

KAPITEL II

Avgifter som skall tillämpas på kött som omfattas av direktiv 72/462/EEG, kapitel III i direktiv 71/118/EEG, kapitel III i direktiv 92/45/EEG och kapitel 11 i bilaga I till direktiv 92/118/EEG

1. Den avgift som avses i första artikeln skall fastställas till ett schablonbelopp på minst 5 ecu per ton (med ben) med ett minimibelopp på 30 ecu per parti.

▼M6

Medlemsstaterna får likväl göra avvikelser uppåt från dessa belopp upp till faktiska kostnaden.

2. Medlemsstaterna får dock, för import från ett land som den 20 februari 1995 hade inlett förhandlingar med Europeiska unionen i syfte att ingå ett globalt likvärdighetsavtal om veterinära garantier (djurhälsa och folkhälsa) som grundar sig på principen om ömsesidighet i behandlingen och för vilka ett sådant avtal kommer att ingås före den 31 december 1996 fram till och med den 30 juni 1997 behålla lägre avgifter.

Det avgiftsbelopp som skall tas ut för import från något av de tredje länder som avses i första stycket kommer att fastställas sedan det globala likställighetsavtalet ingåtts med det nämnda tredje landet i enlighet med det förfarande som avses i punkt 3 och med beaktande av följande principer:

- kontrollfrekvens,
- storleken på den avgift det nämnda tredje landet tillämpar på import med ursprung i Europeiska unionen,
- avskaffande av andra avgifter som tas ut av det tredje landet, såsom obligatorisk säkerhet eller hygiengaranti.

3. När de beslut som avses i artikel 8.3 i direktiv 90/675/EEG fattas och enligt samma förfarande skall de belopp som definieras i punkt 1 anpassas till den minskning i antalet kontroller som ha beslutats.

Kommissionen skall när den fattar dessa beslut bland annat beakta de garantier som lämnats av tredje länder när det gäller att godkänna principen om regionalisering och övriga gemenskapsprinciper.

4. Den avgift som avses i punkt 1 skall betalas av importören eller dennes tullagent och skall tas ut vid den tullstation som gränskontrollstationen hör till eller direkt vid gränskontrollstationen.
5. Medlemsstaterna kan överföra en del av behållningen från de avgifter som föreskrivs i detta kapitel till en solidaritetsfond för hygien som är avsedd att stödja veterinärmyndigheterna för att de skall kunna agera på ett mer effektivt sätt när fall av exotiska sjukdomar inträffar.

KAPITEL III

Avgifter som skall tillämpas på fiskeriprodukter som omfattas av direktiv 91/493/EEG

Avsnitt I

Fiskeriprodukter som omfattas av kapitel I i direktiv 91/493/EEG

Den avgift som avses i artikel 1 skall fastställas enligt artikel 5.1 på följande sätt:

1. a) Medlemsstaterna skall ta ut en avgift för de besiktningkostnader som följer av de officiella kontroller som avses i kapitel V, II i bilagen till direktiv 91/493/EEG.
- b) Den avgift som avses i a skall fastställas till en ecu per ton fiskeriprodukter och till 0,5 ecu per ton utöver 50 ton. Avgiften skall tas ut första gången de släpps ut på marknaden om den inte redan har tagits ut vid landning och det är den första köparen som skall betala avgiften. Medlemsstaterna kan föreskriva ett system som gör det möjligt att lägga samman mängden fiskeriprodukter under en bestämd period och ett system med centraliserat uttagande av avgift vid den första försäljningen.
- c) Med undantag från b skall den avgift som tas ut för de arter som avses i bilaga II i kommissionens förordning (EEG) nr 3703/85 inte överstiga 50 ecu per lossat parti.
- d) Det uttagande av avgift som avses i a skall inte påverka det uttagande av avgift som avses i punkt 2 om fiskeriprodukterna senare bearbetas, om inte annat föreskrivs i punkt 7 b.
2. a) Medlemsstaterna skall ta ut en avgift för besiktningkostnader som bland annat följer av officiella kontroller som utförts i enlighet med punkt I i kapitel V bilagan II direktiv 91/493/EEG och de officiella kontroller som avses i punkt II i nämnda kapitel V.
- b) Den avgift som avses i a skall bestämmas till en ecu och tas ut för varje ton fiskeriprodukter som kommer in till en anläggning som bereder och/eller bearbetar sådana produkter eller som härrör från ett fabriksfartyg.
Vidare får medlemsstaterna vid besiktning av ett fabriksfartyg i utlandet ta ut den faktiska kostnaden för den nämnda besiktningen.
- c) På begäran av en medlemsstat, vilken begäran skall åtföljas av nödvändigt skriftligt underlag, kan en lägre avgift bestämmas för de arter som avses i

▼M6

punkt 1 c i enlighet med det i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG angivna förfarandet.

3. a) Om en medlemsstat efter en grundlig undersökning av de kontrollkostnader som avses i 1 a av en viss produkt på dess territorium anser att uttagandet av avgifter enligt punkt 1 b inte räcker för att täcka de faktiska kostnaderna har den rätt att föreskriva en ordning för uttagande av avgift per arbetad timme för denna produkt.
- b) Om en medlemsstat, efter en grundlig undersökning av de kontrollkostnader som avses i 2 a, såvitt avser en viss produkt på sitt territorium anser att uttagandet av avgifter enligt punkt 2 b inte täcker de verkliga kostnaderna, har den rätt att föreskriva ett system för uttagande av avgift per arbetad timme för de anläggningar som bearbetar den produkten.

Den medlemsstat som väljer ett system med avgift per arbetad timme skall kunna bevisa för kommissionen att uttagandet av de avgifter som avses i 1 a och 2 b inte täcker de verkliga kostnaderna.

4. a) Medlemsstaterna skall ha rätt att minska den avgift som avses i punkt 1 b om kontrollerna som avses i punkt 1 underlättas av
 - en klassificering av färskhetsgrad och/eller storlek som har genomförts i enlighet med förordningarna (EEG) nr 103/76 och (EEG) nr 104/76 eller erkänts i enlighet med nationella bestämmelser, och/eller
 - sammanslagning av den första försäljningen på en fiskauktion eller en grossistmarknad.

Tillämpningen av de tidigare nämnda bestämmelserna skall inte i något fall kunna leda till minskningar som är större än 55 %.

På begäran av en medlemsstat, vilken begäran skall åtföljas av nödvändigt skriftligt underlag, kan en ytterligare minskning bestämmas i enlighet med det i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG angivna förfarandet.

- b) Medlemsstaterna skall ha rätt att minska den avgift som avses i punkt 2, om
 - beredningen eller bearbetningen utförs på ett ställe där även den första försäljningen eller bearbetningen utförs, och/eller
 - driftsförhållandena och de garantier som erbjuds genom ögonkontroll gör det möjligt att minska besiktningspersonalen vid en viss anläggning.

Tillämpningen av de tidigare nämnda bestämmelserna skall inte i något fall kunna leda till minskningar som är större än 55 %.

På begäran av en medlemsstat, vilken begäran skall åtföljas av nödvändigt skriftligt underlag, kan en ytterligare minskning bestämmas i enlighet med det i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG angivna förfarandet.

5. Medlemsstaterna skall ta ut ett belopp som motsvarar den verkliga kostnad som krävs för kontroll av fiskeriprodukter i anläggningar som endast kyler, fryser, djupfryser, paketerar eller lagrar. Om den avgift som tagits ut i enlighet med punkterna 1 och 2 omfattar alla besiktningkostnader som följer av de kontroller som avses i kapitel V i bilagen till direktiv 91/493/EEG, skall medlemsstaten inte ta ut den avgift som avses i den här punkten.
6. a) Den avgift som avses i punkterna 2 och 5 skall betalas av den driftsansvariga eller av ägaren och dessa skall ha möjlighet att ta ut avgiften av den fysiska eller juridiska person för vars räkning åtgärderna utförs.
- b) För fiskeriprodukter som är avsedda för beredning eller senare förädling på deras territorium skall medlemsstaterna ta ut en sammanlagd avgift som inkluderar de olika beloppen på en enda gång och på en enda plats.
De medlemsstater som önskar använda sig av denna möjlighet skall i förväg informera kommissionen härom.

7. Medlemsstaterna skall inrätta ett system som gör det möjligt att kontrollera om den avgift som avses i detta kapitel har betalats av de berörda rörelseidkarna.

Medlemsstaterna skall särskilt se till att rörelseidkarna i enlighet med deras nationella bestämmelser, förfogar över att skriftligt intyg eller något annat bevis som styrker ett de avgifter som avses i punkt 1 a i detta kapitel har betalats, individuellt eller totalt, utom om det rör sig om fiskeriprodukter som är avsedda att beredas eller bearbetas på den medlemsstats territorium där de landats, såvitt den totala avgiften betalas i den anläggning där bearbetningen eller beredningen äger rum.

Om det är nödvändigt skall tillämpningsföreskrifter antas enligt det förfarande som avses i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG.

De skall underrätta kommissionen om detta.

▼M6

8. Utan att det påverkar tillämpningen av de avgifter som avses i detta avsnitt kan Finland och Sverige med beaktande av de strukturella undantag som de drar fördel av inom ramen för den gemensamma organisation av marknaderna som avses i förordning (EEG) nr 3759/92 tillåtas att, enligt det förfarande som avses i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG, tillämpa de alternativa villkoren för uttagande av avgift på grundval av lämpligt underlag tills den översyn som avses i artikel 3 i direktiv 96/43/EG är genomförd.

Avsnitt II

Fiskeriprodukter som omfattas av kapitel II i direktiv 91/493/EEG

1. När det gäller de fiskeriprodukter som avses i artikel 10 andra stycket i direktiv 91/493/EEG skall de bestämmelser som anges i avsnitt I punkt 1 tillämpas.

Dessutom skall medlemsstaterna ta ut ett tilläggsbelopp för att täcka kostnaderna för den besiktning som skall göras av detta slag av fartyg och lossning med minst en ecu per lossat ton.

2. För andra fiskeriprodukter än dem som anges i punkt 1, det vill säga alla fiskeriprodukter för vilka det är obligatoriskt att passera en gränskontrollstation, skall avgiften som anges i artikel 1, i enlighet med artikel 5.1, fastställas till ett schablonbelopp på minst 5 ecu/ton, med ett minimibelopp på 30 ecu per parti, vilket innebär att för partier utöver 100 ton skall det schablonmässiga minimumbeloppet på 5 ecu sänkas till

— 1,5 ecu för varje ytterligare ton för fiskeriprodukter som inte har undangått någon beredning, med undantag för urtagning,

— 2,5 ecu för varje ytterligare ton för andra fiskeriprodukter.

3. När de beslut som anges i artikel 8.3 i direktiv 90/675/EEG fattas och enligt samma förfarande skall de belopp som anges i punkt 2 varieras med hänsyn till den beslutade minskningen av kontrollfrekvensen.

När dessa beslut fattas skall kommissionen särskilt ta hänsyn till de garantier som tredje länder lämnat om att acceptera principerna för regionalisering, likvärdighet, ömsesidighet och andra gemenskapsprinciper, särskilt när dessa tredje länder är partier i ett globalt likställighetsavtal med gemenskapen om veterinära garantier (djurhälsa och folkhälsa).

Inte i något fall får tillämpningen av denna variation medföra avgifter som är lägre än de belopp som tas ut i enlighet med avsnitt I 1 b och 2 b för produkter som landats av fartyg som för gemenskapsflagg.

Uttagandet av denna avgift påverkar inte uttagandet av den avgift som anges i punkt 2 b i kapitel I i händelse av senare bearbetning.

Vid tillämpningen av detta kapitel, skall medlemsstaterna för import som landats av fartyg som för grönländsk flagg tillämpa bestämmelserna i avsnitt I.

4. Medlemsstaterna får göra avvikelser uppåt från bestämmelserna i punkt 2 upp till de faktiska kostnaderna.
5. Den avgift som anges i punkt 2 skall betalas av importören eller dennes tullagent och den skall tas ut vid den tullstation som gränskontrollstationen hör till eller direkt vid gränskontrollstationen.
6. Medlemsstaterna skall ha rätt att till och med den 31 december 1999 tillämpa de avgifter som avses i avsnitt I på import som landas av fiskefartyg som tillhör blandade bolag som är registrerade i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser.

▼ **M6***BILAGA B***AVGIFTER SOM SYFTAR TILL ATT SÄKERSTÄLLA KONTROLLERNA AV LEVANDE DJUR OCH PRODUKTER AV ANIMALISKT URSPRUNG SOM AVSES I DIREKTIV 96/23/EEG**

1. Den avgift som anges i artikel 2 skall fastställas på följande sätt:
 - a) För levande djur avsedda för slakt och kött som omfattas av bilaga I kapitel I; 1,35 ecu per ton slaktat kött.
 - b) För sådana vattenbruksprodukter som omfattas av bilaga I kapitel III: 0,1 ecu per ton som saluförs.
 - c) För mjölk och mjölkprodukter: 0,02 ecu per tusen liter opastöriserad obehandlad mjölk.
 - d) För äggprodukter: det belopp som motsvarar den faktiska kostnaden för kontrollen.
 - e) För honung: medlemsstaterna kan ta ut ett belopp som täcker de faktiska kostnaderna för besiktning och kontroll.
2. Med iakttagande av de avgifter som fastställs i punkt 1, kan medlemsstaterna välja en av följande ordningar:
 - a) Den avgift som anges i punkt 1 tas helt och hållet ut i en anläggning som ingår i produktionskedjan
 - slakteri för den avgift som avses i punkt 1 a,
 - anläggning för beredning och/eller bearbetning för den avgift som avses i punkt 1 b,
 - anläggning för insamling av opastöriserad mjölk för den avgift som anges i punkt 1 c.
 - b) Den avgift som avses i punkt 1 skall fördelas över hela produktionskedjan, inklusive uppfödningen, enligt kriterier som skall fastställas av medlemsstaterna.
3. Den avgift som avses i punkt 1 skall brukaren eller ägaren av den eller de berörda anläggningarna svara för, med möjlighet för de senare att lägga över den uttagna avgiften på den fysiska eller juridiska person för vars räkning de utför åtgärderna i fråga.

▼M6

BILAGA C

AVGIFTER SOM SKALL TAS UT FÖR LEVANDE DJUR

KAPITEL I

Levande djur och animalieprodukter som avses i direktiv 90/425/EEG

1. För att säkerställa finansieringen av ursprungskontroller bör en avgift tas ut.
2. Tillämpningsområdet, avgiftens storlek, dess tillämpningsföreskrifter och särskilt fastställandet av vem som är betalningsskyldig, samt undantagsfall, skall fastställas enligt förfarandet i artikel 8.

KAPITEL II

Levande djur avsedda för import och som omfattas av direktiv 91/496/EEG

1. Den avgift som avses i artikel 3 skall fastställas
 - a) för djur av arter som avses i kapitel I i bilaga A, till ett schablonbelopp på 5 ecu/ton levande vikt, med ett minimibelopp på 30 ecu per parti,
 - b) för djur av andra arter, den faktiska kostnaden för besiktning uttryckt antingen per djur eller per importerat ton, med ett minimibelopp på 30 ecu per parti, varvid detta minimibelopp inte skall gälla för import av arter som avses i kommissionens beslut 92/432/EEG.

Medlemsstaterna kan emellertid göra avvikelser uppåt från dessa belopp, upp till den faktiska kostnaden.

2. Medlemsstaterna får till och med den 30 juni 1997 behålla de sänkta avgiftsnivåerna som de tillämpade den 1 januari 1994 vid import från något av de länder som - den 20 februari 1995 - har inlett förhandlingar med Europeiska unionen, i syfte att ingå ett globalt avtal om likvärdiga veterinära garantier (djurhälsa och folkhälsa) som grundar sig på principen om ömsesidighet i behandling och för vilka ett avtal har ingåtts den 31 december 1996.

Det avgiftsbelopp som skall tas ut för import från tredje land och som avses i första stycket kommer att fastställas i det globala avtalet om likvärdighet med aktuellt tredje land med hänsyn till följande principer:

- kontrollfrekvensen,
- storleken på den avgift som det aktuella tredje landet tillämpar på import från Europeiska unionen,
- avskaffande av andra avgifter som tas ut av det tredje landet, till exempel för obligatorisk deposition eller för utfärdande av hygiengaranti.

3. Den avgift som avses i punkt 1 skall importören svara för och den skall tas ut vid den tullstation som gränskontrollstationen hör till.
4. På begäran av en medlemsstat, vilken begäran skall åtföljas av lämpligt skriftligt underlag, och i enlighet med det i artikel 18 direktiv 89/662/EEG angivna förfarandet får en minskad avgift tillämpas på import från vissa tredje länder.
5. Medlemsstaterna kan överföra en del av behållningen från de avgifter som avses i detta kapitel till en solidaritetsfond för hygien som är avsedd att stödja veterinärmyndigheterna för att de skall kunna agera på ett mer effektivt sätt när fall av exotiska sjukdomar inträffar.